

Kendelse
af
23. januar 2017
i
faglig voldgiftssag FV2016.0107:

Akademikerne

for

organisationer, der er medlemmer af Akademikerne

(advokat Steen Hellmann)

mod

Finansministeriet

for

SKAT

og

Spillemyndigheden

(Kammeradvokaten v/ advokat Niels Banke)

1. Uoverensstemmelsen

SKAT og Spillemyndigheden, som er styrelser under Skatteministeriet, opsagde den 18. juni 2013 medarbejdernes ret til at holde fri med løn grundlovsdag, juleaftensdag og nytårsaftensdag samt medarbejdernes mulighed for at søge om tilladelse til at holde fri med løn 1. maj. Styrelsernes opsigelse skulle have virkning fra og med den førstkommende af disse fridage, hvilket var juleaftensdag 2013.

Sagen angår, om den ret, som akademikerne i SKAT og Spillemyndigheden havde til betalt frihed grundlovsdag, juleaftensdag og/eller nytårsaftensdag, samt deres ret til at søge om betalt frihed 1. maj, var en integreret del af akademikeroverenskomsten, som kun kunne opsiges sammen med overenskomsten, eller en kutymemæssig ret, som kun kunne opsiges ensidigt sammen med overenskomsten, eller om der var tale om en kutymemæssig ret, der kunne opsiges med passende varsel.

Sagen angår endvidere, om SKAT's og Spillemyndighedens opsigelse udgør en væsentlig vilkårsændring for den enkelte akademiker, der kun kan gennemføres med den enkelte medarbejders individuelle opsigelsesvarsel.

2. Påstande

Klager har nedlagt følgende endelige påstande:

I Opsigelse kollektivt

Principalt

Indklagede tilpligtes at anerkende, at retten til frihed med løn for akademikerne grundlovsdag (5. juni) og/eller juleaftensdag (24. december) og/eller nytårsaftensdag (31. december) og/eller muligheden for at søge om fri med løn den 1. maj er en integreret del af Akademikeroverenskomsten, der kun kan bringes til ophør sammen med overenskomsten og efter de regler, der gælder for at bringe overenskomsten til ophør.

Subsidiært

Indklagede tilpligtes at anerkende, at SKAT ikke er berettiget til ensidigt at varsle ophør af frihed med løn grundlovsdag (5. juni), juleaftensdag (24. december) og/eller nytårsaftensdag

(31. december) og/eller opsigse muligheden for at søge om fri med løn 1. maj, da retten til betalt frihed beror på en retligt bindende kutyme, som efter sin art kun kan opsiges til bortfald sammen med overenskomsten og efter de regler, der gælder for at bringe overenskomsten til ophør, og da fravigelse lokalt alene kan ske ved indgåelse af lokalaftale.

II Opsigelse over for medarbejdere

Påstand II.1

Indklagede tilpligtes at anerkende, at opsigelse af retten til at holde fri med løn grundlovsdag (5. juni), juleaftensdag (24. december) og nytåraftensdag (31. december) og/eller opsigelsen af muligheden for at søge om fri med løn 1. maj skal varsles over for den enkelte akademiker med den pågældende akademikers individuelle opsigelsesvarsel.

Påstand II.2

Indklagede tilpligtes til akademikere med 6 måneders opsigelsesvarsel eller mere at betale værdien af de betalte fridage, som lå i de pågældende akademikers opsigelsesperiode regnet fra den 18. juni 2013, og som akademikerne ikke har holdt som fridage med løn.

Klager har anført, at påstand II.2 er subsidiær i forhold til påstand I, således at påstanden kun skal pådømmes, hvis klager ikke får medhold i påstand I.

Indklagede har påstået frifindelse. Heri er indeholdt en subsidiær påstand om, at retten til betalt frihed ikke omfatter hele den pågældende dag, men kun en del af dagen.

3. Sagens behandling ved faglig voldgift

Sagen er den 21. december 2016 forhandlet for en faglig voldgiftsret med undertegnede højesteretsdommer Lars Hjortnæs som formand og opmand og følgende sidedommere: Chefjurist Jesper David Jensen, Akademikerne, juridisk chef Rami Christian Sørensen, DJØF, afdelingschef Carl Erik Johansen, Moderniseringsstyrelsen, og kontorchef Anne Braad, Moderniseringsstyrelsen.

Der blev under forhandlingen afgivet forklaring af fællestillidsrepræsentant, specialkonsulent Johanne Vase Legarth Nordmann, SKAT, chefkonsulent Ellen Gydesen, DJØF, kontorchef

Anders R. Andersen, SKAT, chefkonsulent Eva Hoff Sonne, Moderniseringsstyrelsen, og chefkonsulent Carsten Holm, Finansministeriet.

Da der efter procedure og votering ikke var flertal for en afgørelse blandt de partsudpegede medlemmer af voldgiftsretten, skal denne træffes af opmanden. Parterne er enige om, at sagen kan afsluttes ved en kendelse, der ikke indeholder en fuldstændig sagsfremstilling og gengivelse af de afgivne forklaringer og parternes procedurer.

4. Parternes argumenter

3.1. Ad klagers påstande under punkt I ("Opsigelse kollektivt")

Klager har til støtte for disse påstande navnlig anført, at retten til betalt frihed på de omhandlede dage har været en overenskomstforudsætning for overenskomstens parter, siden der første gang blev indgået en samlet akademikeroverenskomst, og også forud herfor af de enkelte akademikerorganisationer. Det er bl.a. derfor, akademikeroverenskomsten ikke indeholder generelle regler om et særligt ulempebillæg for arbejde på disse dage, hvilket ellers er normalt for andre medarbejdergrupper i staten, herunder tjenestemændene. I specielle tilfælde, hvor det har været relevant for akademikere at arbejde grundlovsdag, juleaftensdag og nytårsaftensdag, er der blevet aftalt et ulempebillæg. Akademikeroverenskomstens henvisning til tjenestemandreglerne om fridage udelukker ikke klagers forståelse af overenskomstgrundlaget, og f.eks. underbygger den personaleadministrative vejledning fra 1987 klagers forståelse, idet det af bemærkningerne om ulempebillæg fremgik, at arbejde på de omhandlede dage kun kom på tale, hvis det blev pålagt af tjenstlige grunde. Det har også tidligere fremgået af en overenskomst, som fra 1991 indgik i den sammenskrevne akademikeroverenskomst, at arbejdstiden skulle placeres inden for normal kontortid, som svarer til ministeriernes normale ekspeditionstid. De omhandlede fridage har endvidere helligdagslignende status i lovgivningen og i mange andre overenskomster, hvilket må skabe en formodning for, at dette også har indgået i overvejelserne, da akademikeroverenskomsten blev sammenskrevet i 1991. Særligt om grundlovsdag gælder, at der ifølge arbejdsmiljølovgivningen igennem 86 år indtil 1977 ikke måtte udføres arbejde på denne dag efter kl. 12. Den økonomiske værdi af de omhandlede fridage udgør en markant procentuel andel af medarbejdernes årsløn. Klager har på den anførte baggrund haft en berettiget, væsentlig og kendelig forudsætning om, at betalt frihed på de omhandlede dage var en integreret rettighed for akademikere, som ikke kunne tages fra dem før overenskomstens

ophør uden forhandling. Hvis SKAT og Spillemyndigheden ville bringe retten til betalt frihed til ophør før overenskomsten, kunne det således ikke ske ensidigt, men man måtte have forsøgt at indgå en lokalaftale herom, jf. herved akademikeroverenskomstens § 29.

Indklagede har navnlig anført, at klager ikke gjorde gældende, at retten til betalt frihed på de omhandlede dage var en integreret del af overenskomsten, da retten blev opsagt i 2013, og klager bragte heller ikke spørgsmålet om en sådan ret frem under de efterfølgende overenskomstforhandlinger i 2015. Det har da også altid været et lokalt anliggende for de enkelte statslige arbejdspladser, om man ville give medarbejderne de omhandlede dage som fridage med løn, og der har ikke været en ensartet praksis. En kutymemæssig ret til at holde fri med løn de pågældende dage beror således ikke på en central beslutning eller parternes forudsætninger vedrørende overenskomsten, men er givet uafhængigt af overenskomsten. Klager læser den personaleadministrative vejledning fra 1987 forkert, idet det klart fremgår heraf, at tjenestemændene kun kunne få udbetalt ulempetillæg for arbejde på de pågældende dage, hvis arbejdet var pålagt af tjenstlige grunde, hvilket ikke har noget at gøre med, om dagene er fridage eller ej. Begrebet "normal kontortid", der i øvrigt ikke har et fast indhold og ikke er knyttet til ministeriernes ekspeditonstid, er ikke relevant for sagen, idet der ikke er belæg for, at akademikeroverenskomsten og de tidligere overenskomster på området generelt hviler på et princip om, at medarbejdernes arbejdstid kun må lægges inden for normal kontortid. Finansministeriet har altid rådgivet institutionerne om, at betalt frihed de pågældende dage var lokale kutymer, som kunne opsiges med passende varsel. Lignende kutymer er blevet opsagt af andre institutioner, og ingen andre organisationer har tidligere hævdet, at den omhandlede praksis var en del af deres overenskomst. På arbejdsmarkedet som helhed er de omhandlede dage ikke blevet behandlet ensartet på de forskellige overenskomstområder med hensyn til, om de har været betalte fridage, og det forhold, at der i flere overenskomster har været bestemmelser om, at dagene er fridage, viser blot, at man har anset dagene som arbejdsdage, medmindre andet var bestemt. Ingen af dagene har i lovgivningen været ligestillet med helligdage i arbejdsretlig henseende. At arbejdsmiljølovgivningen indtil 1977 foreskrev, at der slet ikke måtte arbejdes grundlovsdag fra kl. 12, har ingen betydning for denne sag, som drejer sig om, hvorvidt akademikerne har krav på at holde fri med løn de omhandlede dage. Henvielsen i akademikeroverenskomstens § 13, stk. 7, til de regler, som gælder for tjenestemænd, angår de regler eller den praksis, der gælder for tjenestemænd på den enkelte institution, og desuden

har det i en årrække fremgået klart af cirkulærebemærkningerne til tjenstemandsreglerne, at de pågældende dage ikke ifølge overenskomsten er arbejdsgiverbetalte fridage.

3.2. *Ad klagers påstande under punkt II ("Opsigelse over for medarbejdere")*

Klager har til støtte for disse påstande navnlig anført, at bortfaldet af den langvarige praksis for betalt frihed juleaftensdag, nytårsaftensdag og grundlovsdag samt for at kunne søge om betalt frihed 1. maj er en væsentlig ændring af den enkelte akademikers ansættelsesvilkår i SKAT og Spillemyndigheden. Værdien af hver enkelt af de fire fridage kan således omregnes til ca. 0,4 pct. af den enkelte medarbejders årsløn. Både juleaftensdag og nytårsaftensdag er nu lukkedage i SKAT og Spillemyndigheden, hvilket medfører, at medarbejderne er nødt til at bruge feriedage eller andre fridage på disse dage. Det samme gør sig i praksis gældende for så vidt angår 1. maj og grundlovsdag for de medarbejdere, der har børn i skoler og daginstitutioner, idet disse dage som regel er lukkedage her. Opsigelsen af retten skal på denne baggrund varsles med akademikernes individuelle opsigelsesvarsel, hvilket ikke er sket for så vidt angår de medarbejdere, som har 6 måneders opsigelsesvarsel eller mere, idet opsigelsesvarslet er til udgangen af en måned.

Indklagede har navnlig anført, at der ikke er tale om en væsentlig ændring af den enkeltes stillingsvilkår, men om opsigelse af en kollektivt etableret overenskomstfravigende kutyme, hvilket kan ske med et passende varsel. Den gennemsnitlige økonomiske værdi af den enkelte fridag er ikke 0,4 pct., men 0,27 pct. af den enkeltes årsløn, idet der er tale om datobestemte fridage.

5. **Overenskomstgrundlag mv.**

5.1. Den dagældende overenskomst for akademikere i staten indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

”§ 13. Arbejdstid

Lønnen efter denne overenskomst forudsætter fuldtidsbeskæftigelse svarende til gennemsnitlig 37 timer ugentlig.

...

Stk. 7. Der tilkommer de ansatte fridage efter de for tjenstemænd gældende regler.

...

§ 20. Opsigelsesvarsler mv. (fælles regelsæt)

For funktionærer og månedslønnede ikke-funktionærer gælder funktionærlovens regler om varsling af opsigelse og om fratrædelsesgodtgørelse.

...

§ 29. Fravigelse af overenskomstens bestemmelser

Der kan lokalt aftales fravigelser af overenskomstens øvrige bestemmelser. Aftalen indgås mellem den lokale ledelse og tillidsrepræsentanten.

Stk. 2. Aftaler om fravigelse af overenskomstens bestemmelser, jf. stk. 1, kan af hver af parterne opsiges til bortfald med 3 måneders varsel. Bestemmelsen i stk. 2 kan ikke fraviges ved lokal aftale.

...

§ 31. Ikrafttrædelses- og opsigelsesbestemmelser

Overenskomsten med tilhørende bilag har virkning fra 1. april 2013 og kan af parterne opsiges skriftligt med 3 måneders varsel til en 31. marts, dog tidligst den 31. marts 2015....

...”

5.2. Af cirkulære af 9. juni 2015 om aftale om arbejdstid for tjenestemænd i staten fremgår bl.a. følgende:

”§ 4. Ved fuldtidsbeskæftigelse udgør den normale arbejdstid gennemsnitlig 37 timer om ugen.

Stk. 2. Arbejdstiden beregnes for en periode på 1 måned. Arbejdstiden for perioden udgør 7,4 timer gange antallet af kalenderdage fratrukket fridage samt eventuelle søgnehellidage, bortset fra søgnehellidage, der falder på ugedage, hvor den ansatte i forvejen altid har fri.

Cirkulærebemærkninger til § 4, stk. 2:

...

Ved fridage forstås for ansatte med almindelig dagarbejdstid periodens lørdage og søndage, for andre ansatte fridage i henhold til § 15.

Søgnehellidage er helligdage, der ikke falder på en søndag.

Helligdage er skærtorsdag, langfredag, påskedag, 2. påskedag, St. bededag, Kristi himmelfartsdag, pinsedag, 2. pinsedag, juledag, 2. juledag og nytårsdag.

Juleaftensdag, nytårsaftensdag og grundlovsdag er ikke helligdage.

...

Særbestemmelser for ansatte, hvis arbejdstid normalt er placeret inden for almindelig dagarbejdstid

Ulempegodtgørelse

§ 13. For arbejde i tidsrummet fra kl. 17 til kl. 06 eller i weekender, på søgne-helligdage, grundlovsdag efter kl. 12 samt juleaftensdag efter kl. 14 ydes et tillæg svarende til 25 pct. af nettotimelønnen, inkl. faste tillæg, dog mindst 32,77 kr. (grundbeløb 31. marts 2012). Tillægget træder i stedet for tillæg efter § 1 og § 2 i aftalen om natpenge mv. for tjenestemænd i staten eller tilsvarende godtgørelser efter andre aftaler.

...

Cirkulærebemærkninger til § 13:

Ulempe-tillægget ydes for arbejde, der efter ordre eller godkendt tjenestefordeling udføres i følgende tidsrum:

1. Hverdage: Fra kl. 17 til kl. 06 (inkl. mandag morgen)

2. Weekender: Fra lørdag kl. 00 til søndag kl. 24

3. Søgne-helligdage: Fra kl. 00 til kl. 24

4. Grundlovsdag: Fra kl. 12 til kl. 24

5. Juleaftensdag: Fra kl. 14 til kl. 24.”

5.3. I Finansministeriets cirkulære af 25. september 1986 til samtlige ministerier om ekspeditionstiden i ministeriernes departementer hedder det bl.a.:

”Det bemærkes, at ekspeditionstiden er det tidsrum, i hvilket departementet er tilgængeligt for offentligheden, og at der ikke med fastlæggelsen heraf er truffet bestemmelse om placeringen af personalets daglige arbejdstid, ...”

5.4. I Moderniseringsstyrelsens personaleadministrative vejledning for ansatte i staten (PAV) hedder det bl.a.:

”26.2. Tjenestemænd

26.2.8.2. 1. maj

Statsministeriet har i cirk. 16/4 1963 anført, at tjenestemænd og andre, der er beskæftiget i statens tjeneste, på begæring skal have adgang til fritagelse for arbejdet den 1. maj, i den udstrækning tjenesten tillader det. Der er ikke i cirkulæret taget stilling til, hvorvidt der skal ske løntræk mv. for den bevilgede frihed.

Moderniseringsstyrelsen er dog af den opfattelse, at fritagelse for arbejdet den 1. maj sker uden løn, medmindre der på den enkelte institution måtte være praksis/kutyme for andet. Om praksis og kutymen henvises i øvrigt til kapitel 4.

26.2.8.3. Grundlovsdag, juleaftensdag og nytårsaftensdag

Der er ikke fastsat generelle regler om frihed på grundlovsdag, juleaftensdag og nytårsaftensdag. Disse dage er som udgangspunkt almindelige arbejdsdage. Der kan dog på den enkelte institution være praksis/kutyme for at give frihed med løn på en eller flere af disse dage...”

6. SKAT's opsigelse af retten til betalt frihed

I mail af 18. juni 2013 fra HR-direktør Winnie Jensen til tillidsrepræsentanterne for SKAT's personaleorganisationer hedder det bl.a.:

”I har som formænd for personaleorganisationerne udtrykt ønske om at modtage en skriftlig tilkendegivelse med de varslede ændringer på det personaleadministrative område. I tilknytning til den interne meddelelse, som blev omdelt på mødet i dag til snarlig offentliggørelse, skal jeg derfor for god ordens skyld meddele, at ledelsen varsler bortfald af den hidtidige praksis omkring:

- Betalt frihed den 24. december, den 31. december samt Grundlovsdag. Det betyder samtidig, at det varsles, at SKAT i 2013 holder juleferielukket fra og med den 23. december og frem til og med den 31. december.
- Betalt frihed 1. maj.”

I brev af 6. november 2013 fra Akademikerne til SKAT hedder det bl.a.:

”Efter Akademikernes opfattelse er der via SKAT's opsigelse af hidtidig praksis vedr. fire årlige betalte fridage sket en væsentlig ændring af ansættelsesvilkårene. Konsekvensen heraf er, at opsigelsen skal ske med medarbejdernes individuelle opsigelsesvarsel.”

SKAT anførte i brev af 18. november 2013 til Akademikerne bl.a.:

”Det er SKAT's vurdering, at opsigelsen af de fire fridage er gennemført korrekt. De fire betalte fridage er udtryk for en praksis, der fraviger overenskomster og ikke en praksis, der ”udfylder, supplerer eller fortolker overenskomster”. Derfor kan praksis omkring betalte fridage, således som det er sket pr. 18. juni 2013, opsiges kollektivt til bortfald med ”passende varsel”. ”

I referat af 30. april 2014 vedrørende mæglingsmøde mellem Akademikerne og Finansministeriet, Moderniseringsstyrelsen, hedder det bl.a.:

”Akademikerne gjorde gældende, at der er sket en væsentlig ændring af ansættelsesvilkårene. Konsekvensen heraf er, at opsigelsen af de betalte fridage skal ske med medarbejdernes

individuelle opsigelsesvarsel, hvilket ikke er sket for så vidt angår de medarbejdere, der har et varsel på 6 måneder eller mere.

Moderniseringsstyrelsen bestrider, at der er tale om fire fridage, da 1. maj har haft en anden karakter end de øvrige fridage. Hel eller delvis betalt frihed 1. maj skulle bevilges af lederen i hvert enkelt tilfælde. Mulighed for betalt frihed 1. maj har bl.a. været betinget af, om den ansattes opgaver har tilladt det. Efter Moderniseringsstyrelsens opfattelse skete opsigelsen af hidtidig praksis korrekt med et passende varsel over for de lokale tillidsrepræsentanter, ligesom opsigelsen blev meldt generelt ud i SKAT ved en intern meddelelse. Moderniseringsstyrelsen afviste, at opsigelsen er en væsentlig ændring af ansættelsesvilkårene.”

7. Opmandens begrundelse og resultat

7.1. Ad klagers påstande I ("Opsigelse kollektivt")

Akademikeroverenskomsten indgås centralt og skal dække et meget stort antal statslige arbejdspladser med mange forskellige opgaver, og på baggrund heraf administreres der i vidt omfang lokalt under hensyn til forholdene på de enkelte arbejdspladser.

Den praksis, som SKAT og Spillemyndigheden opsigede i 2013, gik ud på, at medarbejderne kunne holde fri uden lønfradrag på grundlovsdag, juleaftensdag og nytårsaftensdag og efter anmodning kunne holde fri uden lønfradrag 1. maj, hvis tjenesten tillod det. Denne praksis havde været fulgt i SKAT og Spillemyndigheden i flere årtier. Indklagede har anerkendt, at der var tale om en kutymemæssig ret til betalt frihed.

Efter bevisførelsen kan det lægges til grund, at en lignende praksis igennem årtier har været fulgt på langt de fleste statslige arbejdspladser, men nøjagtig udbredelse og indhold af denne praksis er ikke oplyst. Det må efter det fremkomne antages, at der ikke har været en ensartet praksis med hensyn til, om man kan holde fri med eller uden løn. Det må endvidere antages, at i hvert fald noget over halvdelen af alle medarbejdere i statslige institutioner har været omfattet af en lignende praksis.

Det kan endvidere lægges til grund, at parterne ikke har drøftet spørgsmålet om en generel ret for akademikere til betalt frihed de omhandlede dage i forbindelse med parternes forhandlinger om overenskomsten for akademikere i staten. Klager har da også først sent i denne voldgiftssags forløb – og efter overenskomstfornyelsen i 2015 – gjort gældende, at akademikerne i SKAT og Spillemyndigheden havde en overenskomstmæssig ret til betalt frihed de omhandlede dage. Ved overenskomstforhandlingerne i 2015 måtte indklagede

således gå ud fra, at klager ikke anså en ret til betalt frihed de pågældende dage for at være en del af overenskomstgrundlaget.

En generel ret til betalt frihed på de omhandlede dage er ikke omtalt i den dagældende overenskomst for akademikere i staten. Retten kan ikke udledes af overenskomstens bestemmelser om fridage, idet de henviser til de regler, der gælder for tjenestemænd, hvor en sådan generel ret ikke er fastsat.

Den rette anvendelse eller forståelse af andre bestemmelser i overenskomsten, herunder om arbejdstid, ses ikke at bero på, at der er ret til betalt frihed de omhandlede dage. Det kan ikke på grundlag af tidligere overenskomsters anvendelse af begrebet normal kontortid fastslås, at akademikeroverenskomsten hviler på en generel forudsætning om, at arbejdstiden slet ikke må lægges på 1. maj, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytåraftensdag. Den måde, hvorpå de omhandlede dage har været behandlet i forskellig lovgivning, medfører heller ikke, at akademikeroverenskomstens parter må have forudsat, at de omhandlede dage skulle være fridage med løn.

Det er ikke godtgjort, at reguleringen i overenskomsten af akademikers løn og løntillæg – herunder at der ikke er fastsat generelle regler om ulempetillæg for arbejde på de omhandlede dage – er sket under den kendelige forudsætning, at akademikere ud over den ret til fridage, som fremgår af overenskomsten, også skal have ret til at holde fri med løn de pågældende dage. Der er heller ikke grundlag for at antage, at overenskomstens bestemmelser om fridage og løn bygger på en forudsætning om, at akademikere ikke skal være nødt til at bruge ferie, særlige feriedage eller f.eks. opsparede fridage på de af de omhandlede dage, hvor arbejdspladsen er lukket.

Klager kan på den anførte baggrund ikke få medhold i, at retten til at holde fri med løn grundlovsdag, juleaftensdag og/eller nytåraftensdag og/eller muligheden for at søge om fri med løn den 1. maj er en integreret del af akademikeroverenskomsten eller er en kutyme, der kun kan opsiges sammen med overenskomsten efter dennes regler herom.

Det bemærkes, at de påstande, som parterne har nedlagt, ikke giver mulighed for at tage stilling til, om der efter omstændighederne kunne være grundlag for den ”mellemløsning”, som der er eksempler på i fagretlig praksis, hvorefter kutymen nok kan opsiges ensidigt i

overenskomstperioden, men således, at opsigelsen først får virkning ved den aktuelle overenskomstperiodes udløb.

7.2. Ad klagers påstande II ("Opsigelse over for medarbejdere")

Klager har ikke gjort gældende, at det i forbindelse med de individuelle ansættelser er blevet tilkendegivet, at man som medarbejder i SKAT og i Spillemyndigheden havde ret til holde fri med løn grundlovsdag, juleaftensdag og nytårsaftensdag og kunne få tilladelse til at holde fri med løn 1. maj, hvis tjenesten tillod det.

Den omhandlede kutyme hos SKAT og Spillemyndigheden indebar som nævnt, at alle medarbejdergrupper, herunder akademikerne, kunne holde fri uden lønfradrag på de pågældende fire dage uden at bruge ferie, særlige feriedage eller andre fridage, som man havde krav på efter overenskomsten.

Samtidig med opsigelsen af den omhandlede kutyme hos SKAT og Spillemyndigheden blev juleaftensdag og nytårsaftensdag gjort til lukkedage.

Opsigelsen af kutymen medfører således for den enkelte medarbejder, at der må bruges ferie, særlige feriedage eller andre fridage, hvis han eller hun vil holde fri 1. maj og grundlovsdag, og at man skal reservere ferie, særlige feriedage eller andre fridage til at holde fri juleaftensdag og nytårsaftensdag. Der kan som anført af indklagede beregnes en økonomisk værdi af de mistede fridage svarende til gennemsnitligt ca. 0,27 pct. af den enkelte medarbejders årsløn, men opsigelsen af kutymen medfører ikke, at den enkelte medarbejders udbetalte løn skal reduceres.

På den anførte baggrund, da retten til de omhandlede betalte fridage er etableret kollektivt og for alle medarbejdergrupper i SKAT og Spillemyndigheden, og under hensyn til den generelle fleksibilitet, der normalt gælder for akademikernes arbejdstilrettelæggelse på disse områder, kan de mistede betalte fridage ikke anses for at have en så væsentlig individuel betydning for hvert ansættelsesforhold, at kutymen som følge heraf ikke kunne opsiges med et fælles passende varsel, men over for akademikerne skulle opsiges med et varsel, der svarer til det opsigelsesvarsel, som gælder i det enkelte ansættelsesforhold.

7.3. Konklusion:

Da klager ikke kan få medhold i nogen af de nedlagte påstande, skal indklagede herefter frifindes.

Thi bestemmes:

Finansministeriet frifindes.

Hver part skal bære egne omkostninger ved sagens behandling og betale halvdelen af opmandens honorar.

Lars Hjortnæs